

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΝ

ΑΛΕΞΙΟΣ Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΛΟΥΚΙΑ Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΟΥ

Λουκία Κουντουριώτου. — Άλ. Στεφάνου

Σ' σᾶς ἡ Μοῦσα στέλλει
Τὸ πειὸ θερμὸ τραγοῦδι μου
Κι' ἀπ' τὴν ψυχὴ μου θέλει
Νὰ βρῇ ἕναν ἦχο ἀπόκρυφο,
Τὴν εὐωδιά ποῦ χύνει
Ὅταν μιλεῖ σὲ μᾶς ἡ εὐγνωμοσύνη.

Χαρά δὲν εἶνε τόση
Ποῦ νὰ μπορῇ τὸ ἄχειλι μου
Γλυκὰ νὰ φανερώσῃ
Ὅ,τι στὰ στήθη αἰσθάνομαι
Γιὰ σῖς ποῦ βλέπω τώρα
Μὲ τότα τῆς ψυχῆς περίσσια δῶρα.

Τὰ ζηλευτά σας χρόνια
Χαρῆτε σεῖς ἀτάραχοι
Δὲν φθάνουνε τὰ χιόνια
Στὰ μέρη ποῦ τὰ σύγνεφα
Δὲν βγαίνουν στὸν αἰθέρα
Γιὰ νὰ σκεπάζουν τὴ γαλάζια ἡμέρα.

Ἐσῖς, ποῦ ἡ καλωσύνη
Μὲ τὴ σοφία τὴν ἄφθαστη
Κ' ἡ λεβεντιά, ἡ γαλήνη
Ἀγγελικὰ ἐγεννήσανε,
Ἡ δάφνη ἀδελφωμένη
Μὲ τὴν ἐλᾶ πάντα ἀπὸ σᾶς θὰ βγαίνει.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

Ποικίλη Λεξις

Νεκραναστιάσεις συγγραφέων

Ὁ Ἰάκωβος Νορμάν ἐφεύρε διὰ τοὺς ἀναγνώστας τοῦ ἐβδομαδιαίου φιλολογικοῦ παραρτήματος τοῦ «Φιγαρω» τὴν ἀκόλουθον οἰκονομολογικὴν, ἠθικὴν καὶ πρακτικὴν διασκεδάσιν.

Ἐκλέγει ἓν ὄνομα διαπρεποῦς ἀνδρὸς ἀποθανόντος πρὸ ἐτῶν καὶ κατόπιν ζητεῖ ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας του ν' ἀπαντήσουν εἰς τὰ ἀκόλουθα ἐρωτήματα: ποίαν ἡλικίαν θὰ εἶχε σήμερον; τί ἦτο δυνατόν νὰ κάμνῃ; ποία θὰ ἦτο ἡ φυσικὴ του ὄψις;

Ἴδου καὶ μερικὰ παραδείγματα τοῦ εὐχαρίστου παιγνίου.

Ὁ Ἀλφρέδος δὲ Μυσσέ θὰ ἦτο σήμερον ἡλικίας ἑκατὸν καὶ ἐνὸς ἐτῶν.

Κάταπρος καὶ κομπὸς γεροντάκος. θὰ διήρχετο τὰς νύκτας του κοιμώμενος ἡσυχά ἡσυχά εἰς τὸ κρεββάτάκι του.

Θὰ μετέβαιναν ἐνίστε εἰς τὴν «Γαλλικὴν Κωμωδίαν» διὰ ν' ἀκούσῃ τὰ νέα ἔργα τῶν Φλὲρς καὶ Καγιαβέ κ' ἐκεῖ θὰ ἔβλεπε μερικάς ἀπὸ τὰς παλαιάς του φίλας, γηραιάς ἐπίσης κυρίας σήμερον. Πρὶν κοιμηθῇ θὰ ἔπινεν ἓνα ποτήρι ζεστό γάλα μὲ ἄφθονον ζάχαρην.

Ὁ Ἀλέξανδρος Δουμῆς υἱὸς θὰ ἦτο σήμερον ἡλικίας ἐβδομήκοντα ἐπτὰ ἐτῶν καὶ θὰ ἐξηκολούθει νὰ κατοικῇ εἰς τὸ Μαρλῶ.

Θὰ εἶχε ἀκόμη παρὰστημι σωματοφύλακος, βλέμ-

μα ζωηρὸν καὶ φωνὴν ἔντονον.

Θὰ ἐξηκολούθει νὰ ἐργάζεται διὰ τὸ θέατρον καὶ θὰ ἤρχετο εἰς φῶς νέον του ἔργον φέρον τὸν τίτλον «Ἡ ἀνεψία τοῦ Κλαυδίου».

Ὁ Δάντης Ἀλγκιέρης θὰ ἦτο—οὔτε πολὺ, οὔτε ὀλίγον—πεντακοσίων ἐνενηκοντα ἐτῶν.

Θὰ εἶχε περιουσίαν τοῦλάχιστον πέντε ἑκατομμυρίων ἀπὸ τὰ συγγραφικὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα θὰ τοῦ ἐπλήρωναν οἱ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ἐκδότης ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐψηφίσθη ἡ διεθνὴς σύμβασις περὶ πνευματικῆς ιδιοκτησίας.

★ ★

— Καλλιτεχνικαὶ ἀντιζησίαι.

Ἡ περιφημὸς Λίνα Καβαλλιέρη καὶ ἡ Μαιρη Γκάρντεν δὲν χωνεύονται.

Ἡ Γκάρντεν παίζει εἰς τὴν Γράντ Ὁπερὰ τῶν Παρισίων τὴν «Θαῖδα» καὶ πολλὺς λόγος γίνεται διὰ τοὺς θριάμβους τῆς.

Τοῦτο μὴ ὑποφέρουσα ἡ Καβαλλιέρη ἔδωκε μίαν εορτὴν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς, ἐφόρεσε τὴν καλλιτέραν τῆς στολὴν μὲ τοὺς 30,000 δολλαρίων ἀξίας μαργαρίτας καὶ τοὺς περιφήμους σμαράγδους τῆς καὶ ἔψαλλε ἀποσπάσματα τῆς «Θαῖδος» κατὰ τὸν διαβολικὰ γοητευτικὸν τρόπον τῆς. Χειροκροτουμένη μετὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν θαυμαστῶν τῆς, ἔδειξεν ἐπὶ τοῦ τοίχου μίαν εἰκόνα γκαμήλας καὶ εἶπεν εἰρωνικῶς: